

545**ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW**

z dnia 30 marca 2004 r.

w sprawie Funduszu Gwarancyjnego

Na podstawie art. 185 ust. 3 pkt 1—5 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. Nr 139, poz. 934, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wysokość i zasady dokonywania wpłat do części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego, z zastrzeżeniem, że całkowita wartość środków części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego nie może przekraczać 0,1 % wartości aktywów netto wszystkich otwartych funduszy, chyba że wartość zobowiązań Funduszu Gwarancyjnego wobec otwartych funduszy emerytalnych przekracza tę wielkość;
- 2) sposób ustalania przez powszechne товариство wielkości środków, które powinny być przekazywane na rachunek części dodatkowej Funduszu Gwarancyjnego;

- 3) sposób wycofywania przez powszechne товариство nadwyżek środków z rachunku części dodatkowej Funduszu Gwarancyjnego;
- 4) sposób i tryb wnoszenia wpłat do części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego, a także sposób i tryb działania części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego, w tym lokowania jego środków;
- 5) sposób gospodarowania środkami części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego, wysokość opłat wnoszonych do Krajowego Depozytu za administrowanie częścią podstawową Funduszu i tryb ich wnoszenia, szczegółowe warunki i tryb dokonywania wypłat z tych środków oraz ich zwrotu powszechnym товариствам, a także sposób dokonywania rozliczeń z powszechnymi товариствами, które zaprzestały dokonywania wpłat wskutek zakończenia działalności określonej w ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie — oznacza to ustawę z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych;
- 2) Krajowym Depozycie — oznacza to Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A.;

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 98, poz. 610, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 110, poz. 1256, z 2000 r. Nr 60, poz. 702, z 2001 r. Nr 8, poz. 64 i Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 153, poz. 1271 i Nr 241, poz. 2074 oraz z 2003 r. Nr 124, poz. 1153, Nr 166, poz. 1609 i Nr 170, poz. 1651.

- 3) wypłacie ze środków części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego — oznacza to wypłaty, o których mowa w art. 187 ust. 1 ustawy;
- 4) dniach roboczych — oznacza to dni, które nie zostały uznane za wolne od pracy na podstawie właściwych przepisów i nie przypadają w soboty;
- 5) rachunku rozliczeniowym — oznacza to rachunek bankowy prowadzony dla banku w Centrali Narodowego Banku Polskiego, poprzez który bank ten uczestniczy w rozrachunkach międzybankowych dokonywanych przez Narodowy Bank Polski;
- 6) środkach odzyskanych — oznacza to środki uzyskane przez Fundusz Gwarancyjny na podstawie art. 177 ust. 2 ustawy lub na podstawie art. 179 ust. 3 ustawy.

§ 3. 1. W celu ustalenia wysokości wpłat do części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego, niezwłocznie po przyjęciu przez otwarty fundusz pierwszej składki lub pierwszej wypłaty transferowej, w zależności od tego, którą z nich otwarty fundusz przyjął wcześniej, nie później jednak niż w terminie składania informacji o wartości aktywów netto, o której mowa w § 10, powszechne товариство nim zarządzające składa w Krajowym Depozycie:

- 1) aktualny odpis z rejestru przedsiębiorców;
- 2) aktualny odpis z rejestru funduszy emerytalnych;
- 3) odpisy pełnomocnictw osób upoważnionych do reprezentowania powszechnego товариства wobec Krajowego Depozytu, jeżeli upoważnienie takie nie wynika z dokumentu, o którym mowa w pkt 1;
- 4) kartę wzorów podpisów osób upoważnionych do reprezentowania powszechnego товариства wobec Krajowego Depozytu;
- 5) listę osób upoważnionych przez powszechne товариство do składania wobec Krajowego Depozytu i odbierania w imieniu powszechnego товариства oświadczeń niebędących oświadczeniami woli oraz kartę wzorów podpisów tych osób;
- 6) dokument zawierający wskazanie adresu, pod który powinny być przesyłane powszechnemu товариству zawiadomienia, wezwania i informacje, o których mowa w rozporządzeniu;
- 7) dokument zawierający wskazanie rachunku rozliczeniowego, na który mają być zwracane nadpłaty, o których mowa w § 7, wpłaty uzupełniające, o których mowa w § 6 ust. 3, oraz środki odzyskane podlegające zwrotowi do części dodatkowej Funduszu Gwarancyjnego.

2. Powszechne товариство niezwłocznie informuje Krajowy Depozyt o wszelkich zmianach danych zawartych w dokumentach, o których mowa w ust. 1. Do informacji takiej powszechne товариство załącza dokumenty zawierające aktualne dane.

3. Dokumenty, o których mowa w ust. 1 i 2, składa się w oryginale lub uwierzytelnionym we właściwy sposób odpisie, przez który rozumie się:

- 1) w przypadku dokumentów urzędowych — odpis urzędowo albo notarialnie poświadczony za zgodność z oryginałem;
- 2) w przypadku dokumentów prywatnych — odpis poświadczony notarialnie za zgodność z oryginałem, a w przypadku dokumentów zawierających własne oświadczenia powszechnego товариства również odpis poświadczony za zgodność z oryginałem przez organ uprawniony do reprezentowania powszechnego товариства.

4. Krajowy Depozyt informuje organ nadzoru o złożeniu dokumentów, o których mowa w ust. 1, przez powszechne товариство oraz o terminie ich złożenia.

§ 4. 1. Wysokość wpłat dokonywanych przez powszechne товариство do części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego jest ustalana w każdym kolejnym kwartale kalendarzowym, z zastrzeżeniem § 6.

2. Wysokość wpłat do części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego wynosi dla każdego powszechnego товариства 0,1 % wartości aktywów netto otwartego funduszu zarządzanego przez to товариство, według stanu na ostatni dzień wyceny w poprzednim kwartale kalendarzowym, chyba że wartość zobowiązań Funduszu Gwarancyjnego przekracza całkowitą wartość środków wchodzących w skład jego części podstawowej.

3. Na poczet każdej kolejnej wpłaty, do wniesienia której zobowiązane jest powszechne товариство, zalicza się wpłaty dotychczas przez to товариство wniesione, powiększone o wartość przypadającego na to товариство udziału w zasobie rezerwowym, według stanu na ostatni dzień poprzedniego kwartału kalendarzowego, i pomniejszone o opłaty należne Krajowemu Depozytowi za administrowanie częścią podstawową Funduszu Gwarancyjnego.

§ 5. Wpłaty do części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego powszechne товариство dokonuje w terminie 10 dni roboczych, licząc od ostatniego dnia poprzedniego kwartału kalendarzowego, na podstawie udostępnionego każdemu powszechnemu товариству przez Krajowy Depozyt dokumentu zawierającego rozliczenie wpłat do części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego.

§ 6. 1. W przypadku dokonania wypłaty ze środków części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego powszechne товариство dokonują wpłat mających na celu przywrócenie pierwotnego stanu tych środków, zwanych dalej „wpłatami uzupełniającymi”, w terminie 7 dni roboczych od dnia powiadomienia przez Krajowy Depozyt o wysokości tej wpłaty.

2. Wysokość wpłat uzupełniających ustala się dla każdego powszechnego товариства jako iloczyn licz-

by wyrażającej stosunek udziału wartości aktywów netto otwartego funduszu zarządzanego przez to towarzystwo do wartości aktywów netto wszystkich otwartych funduszy zarządzanych przez powszechne towarzystwa, według stanu na ostatni dzień wyceny w poprzednim kwartale kalendarzowym, i kwoty dokonanej wypłaty ze środków części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego.

3. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania w przypadku wystąpienia niedoboru, którego pokrycie ma nastąpić ze środków Funduszu Gwarancyjnego, a wysokość tego niedoboru przewyższa całkowitą wartość środków wchodzących w skład części podstawowej oraz części dodatkowej Funduszu Gwarancyjnego. W takim przypadku powszechne towarzystwa wnoszą wpłaty uzupełniające przed dokonaniem wypłaty, w terminie 3 dni roboczych od dnia poinformowania przez Krajowy Depozyt o wysokości wpłat uzupełniających, z uwzględnieniem § 13.

§ 7. W przypadku gdy rozliczenie za poprzedni kwartał kalendarzowy wykaże nadpłatę po stronie powszechnego towarzystwa, kwota tej nadpłaty jest rozliczana z powszechnym towarzystwem w terminie określonym w § 5, chyba że przed dokonaniem jej zwrotu powstanie konieczność wniesienia wpłat uzupełniających, o których mowa w § 6 ust. 1 lub ust. 3, kiedy to kwota nadpłaty jest zaliczana na poczet należnej wpłaty uzupełniającej.

§ 8. 1. W przypadku niedokonania należnych wpłat w terminach, o których mowa w § 5 i 6, są naliczane odsetki za zwłokę w wysokości odsetek ustawowych.

2. Odsetki za zwłokę wnosi się wraz z należnymi wpłatami, od których są naliczane.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w przypadku, o którym mowa w § 7.

§ 9. 1. Wpłaty do części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego są dokonywane w formie pieniężnej.

2. Powszechne towarzystwa wnoszą wpłaty na wskazany przez Krajowy Depozyt rachunek bankowy prowadzony dla Krajowego Depozytu w Centrali Narodowego Banku Polskiego.

3. Dokonanie wpłaty do części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego następuje z dniem uznania rachunku, o którym mowa w ust. 2.

§ 10. 1. Najpóźniej do godziny 11⁰⁰ w drugim dniu roboczym, licząc od ostatniego dnia poprzedniego kwartału kalendarzowego, powszechne towarzystwo składa w Krajowym Depozycie informację o wartości aktywów netto zarządzanego przez nie otwartego funduszu, według stanu na ostatni dzień wyceny przypadający w poprzednim kwartale. Informację należy złożyć wraz z upływem kwartału kalendarzowego, w którym otwarty fundusz zarządzany przez powszechne towarzystwo rozpoczął przyjmowanie składek lub wpłat transferowych.

2. Na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1, Krajowy Depozyt dokonuje ustalenia wysokości wymaganych od poszczególnych powszechnych towarzystw wpłat do części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego.

3. Krajowy Depozyt w czwartym dniu roboczym, licząc od ostatniego dnia poprzedniego kwartału kalendarzowego, udostępnia powszechnym towarzystwom w lokalu swojej siedziby dokumenty zawierające rozliczenie wpłat dokonanych przez nie do części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego, sporządzone według stanu na ostatni dzień poprzedniego kwartału kalendarzowego.

4. Informacje, o których mowa w ust. 1, a także dokumenty, o których mowa w ust. 3, mogą być przekazywane w formie elektronicznej, po uzgodnieniu zasad przekazywania ich w tej formie pomiędzy Krajowym Depozytem a powszechnym towarzystwem.

§ 11. 1. Zwrot nadpłat jest dokonywany na wskazane przez poszczególne towarzystwa rachunki rozliczeniowe.

2. Krajowy Depozyt informuje organ nadzoru o przypadkach dokonania zwrotu nadpłaty, podając termin i kwotę nadpłaty zwróconej poszczególnym powszechnym towarzystwom. Informacja ta jest przekazywana do organu nadzoru następnego dnia roboczego po dniu, w którym dokonano zwrotu nadpłaty.

§ 12. Niezwłocznie po zaistnieniu zdarzenia powodującego konieczność wniesienia wpłat uzupełniających Krajowy Depozyt zawiadamia poszczególne powszechne towarzystwa o wysokości tych wpłat. Zawiadomienia doręcza się na adres podany przez towarzystwo. Przepisy § 10 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

§ 13. 1. W przypadku niewniesienia przez powszechne towarzystwo wpłaty uzupełniającej, o której mowa w § 6 ust. 3, lub wniesienia jej w niepełnej wysokości, wpłaty, w zakresie, w jakim nie została ona wniesiona, dokonują pozostałe powszechne towarzystwa proporcjonalnie do wartości aktywów netto otwartego funduszu zarządzanego przez każde z nich, według stanu na ostatni dzień wyceny w poprzednim kwartale kalendarzowym.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Krajowy Depozyt wzywa ponownie powszechne towarzystwa do wniesienia wpłat uzupełniających.

3. Kwoty wpłat wniesione zgodnie z ust. 1 są zwracane powszechnym towarzystwom proporcjonalnie do wysokości tych wpłat, ze środków wpłaty uzupełniającej zobowiązanego do tego powszechnego towarzystwa, niezwłocznie po jej wniesieniu. Przepis § 11 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

4. Krajowy Depozyt informuje powszechne towarzystwa o wniesieniu wpłaty uzupełniającej, o której mowa w ust. 3.

§ 14. 1. Wpłaty uzupełniające wniesione w związku z pokryciem niedoboru w otwartym funduszu ze środ-

ków Funduszu Gwarancyjnego podlegają zwrotowi na rzecz powszechnych towarzystw ze środków utrzymywanych w części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego przez powszechne towarzystwo zarządzające otwartym funduszem, w którym wystąpił ten niedobór, a w zakresie, w jakim są one niewystarczające — ze środków odzyskanych.

2. Zwrot wpłat uzupełniających, o którym mowa w ust. 1, następuje po dokonaniu wpłaty kwartalnej do części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego przez powszechne towarzystwo, które przejęło zarządzanie otwartym funduszem, w którym pokryty został niedobór.

§ 15. Krajowy Depozyt zawiadamia organ nadzoru o niedokonaniu przez powszechne towarzystwo należnej wpłaty w terminie jej wniesienia lub w wymaganej wysokości, a także o niezłożeniu przez powszechne towarzystwo informacji o wartości aktywów netto zarządzanego przez nie otwartego funduszu w terminie określonym w § 10.

§ 16. Powszechne towarzystwo ustala wielkość środków, które powinny być przekazywane na rachunek części dodatkowej Funduszu Gwarancyjnego w zarządzanym przez to towarzystwo otwartym funduszu, w każdym dniu wyceny aktywów netto zarządzanego przez nie otwartego funduszu.

§ 17. 1. Jeżeli w wyniku ustalenia, o którym mowa w § 16, okaże się, że wysokość środków przechowywanych na rachunku części dodatkowej Funduszu Gwarancyjnego jest niższa od 0,3 % wartości aktywów netto otwartego funduszu, powszechne towarzystwo zarządzające tym funduszem dokonuje dopłaty na rachunek części dodatkowej Funduszu Gwarancyjnego w terminie 3 dni roboczych następujących po dniu dokonania tego ustalenia.

2. Dokonana dopłata powinna doprowadzić do stanu, w którym wartość środków zgromadzonych na rachunku części dodatkowej Funduszu Gwarancyjnego w otwartym funduszu zarządzanym przez powszechne towarzystwo będzie spełniać wymogi określone w art. 184 ust. 3 ustawy, według stanu na dzień ustalenia konieczności dokonania tej dopłaty.

3. Jeżeli spadek wielkości środków części dodatkowej Funduszu Gwarancyjnego poniżej wartości określonej w ust. 1 następuje na skutek konieczności ich wykorzystania na potrzeby realizacji celów Funduszu Gwarancyjnego, dokonanie dopłaty następuje w terminie, o którym mowa w art. 187 ust. 3 ustawy.

§ 18. 1. Jeżeli w wyniku ustalenia, o którym mowa w § 16, okaże się, że wysokość środków przechowywanych na rachunku części dodatkowej Funduszu Gwarancyjnego przekracza 0,4 % wartości aktywów netto otwartego funduszu, powszechne towarzystwo zarządzające tym funduszem dokonuje wycofania nadwyżki środków z części dodatkowej Funduszu Gwarancyjnego w dniu roboczym następującym po dniu dokonania tego ustalenia. Wycofanie nadwyżki środków następuje w gotówce i skutkuje zmniejszeniem ilości jednostek rozrachunkowych.

2. Wycofanie nadwyżki środków powinno doprowadzić do stanu, w którym wartość środków zgromadzonych na rachunku części dodatkowej Funduszu Gwarancyjnego w zarządzanym przez powszechne towarzystwo otwartym funduszu będzie spełniać wymogi określone w art. 184 ust. 3 ustawy, według stanu na dzień ustalenia konieczności ich wycofania.

3. O wycofaniu nadwyżki środków z części dodatkowej Funduszu Gwarancyjnego powszechne towarzystwo zawiadamia organ nadzoru w dniu jego dokonania, wskazując kwotę wycofanej nadwyżki oraz wartość środków zgromadzonych na rachunku części dodatkowej Funduszu Gwarancyjnego w zarządzanym przez to towarzystwo otwartym funduszu, według stanu po jej wycofaniu.

§ 19. 1. Krajowy Depozyt może lokować środki części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego w obligacjach, bonach i innych papierach wartościowych o nieograniczonej zbywalności i opiewających na świadczenia pieniężne, emitowanych przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski.

2. Krajowy Depozyt może lokować środki części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego w obligacjach i innych dłużnych papierach wartościowych opiewających na świadczenia pieniężne, całkowicie gwarantowanych lub poręczanych przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski i będących przedmiotem obrotu na rynku regulowanym.

3. Lokaty, o których mowa w ust. 2, nie mogą łącznie przekraczać 20 % wartości środków części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego, przy czym co najwyżej 5 % wartości środków części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego może zostać ulokowane w papierach wartościowych jednego emitenta.

4. Krajowy Depozyt może lokować środki części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego w hipotecznych i publicznych listach zastawnych.

5. Lokaty, o których mowa w ust. 4, nie mogą łącznie przekraczać 20 % wartości środków części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego, przy czym co najwyżej 5 % wartości środków części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego może zostać ulokowane w listach zastawnych jednego banku hipotecznego.

6. Krajowy Depozyt może dokonywać transferu środków części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego na rachunki bankowe, w tym także na rachunki lokat terminowych, prowadzone w bankach krajowych w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.²⁾), które posiadają fundusze własne w wysokości stanowiącej równowartość w złotych co najmniej 100 milionów euro.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074 oraz z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276.

7. Lokaty, o których mowa w ust. 6, nie mogą łącznie przekraczać 40 % wartości środków części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego, przy tym nie więcej niż 8 % wartości środków części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego może zostać ulokowane w jednym banku, zaś na rachunkach a vista — nie więcej niż 10 % wartości środków części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego.

8. Przy ustalaniu wartości środków części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego dla celów, o których mowa w ust. 3, 5 lub ust. 7, nie uwzględnia się nieotrzymanych przychodów z lokowania tych środków.

§ 20. 1. Dopuszczalne jest przejściowe przekroczenie limitów określonych w § 19 ust. 3, 5 lub ust. 7, jeżeli jest to związane z dokonywaniem wypłat ze środków części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego, ze zwrotami wpłat uzupełniających albo z dokonywaniem przez powszechne towarzystwa wpłat do części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego. Przekroczenie tych limitów nie powinno jednak utrzymywać się dłużej niż przez okres 30 dni.

2. Jeżeli na skutek okoliczności, na które Krajowy Depozyt nie ma bezpośredniego wpływu, zostaną przekroczone limity określone w § 19 ust. 3, 5 lub ust. 7, Krajowy Depozyt podejmie niezwłocznie działania zmierzające do dostosowania działalności lokacyjnej do tych limitów, przy zachowaniu zasad racjonalnego gospodarowania środkami części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego.

3. Krajowy Depozyt informuje organ nadzoru o przypadkach przekroczenia limitów określonych w § 19 ust. 3, 5 lub ust. 7.

§ 21. 1. Środki części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego składają się z zasobu podstawowego i zasobu rezerwowego.

2. Zasób podstawowy jest tworzony z wpłat dokonanych przez powszechne towarzystwa.

3. Zasób rezerwowy tworzą:

- 1) przychody z lokowania środków tworzących zasób podstawowy;
- 2) odsetki, o których mowa w § 8 ust. 1;
- 3) środki odzyskane;
- 4) przychody z lokowania środków określonych w pkt 1—3.

§ 22. 1. Przypadający na każde powszechne towarzystwo udziały w przychodach z lokowania środków części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego wyraża się w jego udziale w zasobie rezerwowym. Udział poszczególnych towarzystw w zasobie rezerwowym jest określany przez Krajowy Depozyt w dokumentach, o których mowa w § 10 ust. 3, i rozliczany kwartalnie. Z chwilą tego rozliczenia środki tworzące zasób rezerwowy, po pobraniu z nich opłaty należnej Krajowemu Depozytowi, są przenoszone do zasobu podstawowego, z zastrzeżeniem § 32 ust. 3.

2. Udział powszechnego towarzystwa w zasobie rezerwowym odpowiada udziałowi, w jakim pozostaje wartość środków utrzymywanych przez to towarzystwo w zasobie podstawowym do ogólnej wartości tego zasobu.

3. Odsetki, o których mowa w § 8 ust. 1, powiększają udziały poszczególnych powszechnych towarzystw w zasobie rezerwowym w równych częściach, z wyłączeniem towarzystw wnoszących te odsetki.

4. Rozdziału środków odzyskanych dokonuje się w sposób określony w § 32 ust. 3.

§ 23. Wypłata ze środków części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego może nastąpić wyłącznie:

- 1) na rzecz otwartych funduszy, w których wystąpił niedobór — w zakresie, w jakim niedobór ten nie został pokryty ze środków uzyskanych z umorzenia jednostek rozrachunkowych zgromadzonych na rachunku rezerwowym oraz na rachunku części dodatkowej Funduszu Gwarancyjnego, a także ze środków własnych powszechnego towarzystwa, na zasadach i w terminie określonych w ustawie;
- 2) na rzecz członków otwartych funduszy na pokrycie szkód spowodowanych niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem przez powszechne towarzystwo obowiązków w ramach zarządzania funduszem i jego reprezentacji, o ile szkoda nie nastąpiła wyłącznie z winy poszkodowanego — w zakresie, w jakim za szkody te powszechne towarzystwo nie ponosi odpowiedzialności;
- 3) na rzecz członków otwartych funduszy na pokrycie szkód spowodowanych niewykonaniem lub niewłaściwym wykonaniem przez powszechne towarzystwo obowiązków w ramach zarządzania funduszem i jego reprezentacji, za które odpowiedzialność ponosi powszechne towarzystwo — w zakresie, w jakim szkody te nie mogą być pokryte z masy upadłości tego towarzystwa.

§ 24. 1. Wypłata, o której mowa w § 23 pkt 1, następuje na podstawie pisemnego zawiadomienia Krajowego Depozytu przez organ nadzoru o niedokonaniu przez powszechne towarzystwo pokrycia niedoboru ze środków własnych w terminie określonym w art. 176 ust. 3 ustawy. Organ nadzoru przekazuje takie zawiadomienie natychmiast po uzyskaniu informacji wskazującej na to, że niedobór nie zostanie pokryty w tym trybie.

2. W zawiadomieniu organ nadzoru wskazuje kwotę niedoboru podlegającą pokryciu ze środków, o których mowa w art. 176 ust. 4 ustawy, dzień podania do publicznej wiadomości wysokości średniej ważonej stopy zwrotu wszystkich otwartych funduszy oraz rachunek bankowy otwartego funduszu, na który ma nastąpić wypłata.

3. Wypłata następuje w drodze przelewu na rachunek bankowy wskazany przez organ nadzoru, dokonanego w terminie 21 dni od wskazanego w zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 1, dnia podania do publicznej wiadomości wysokości średniej ważonej stopy zwrotu wszystkich otwartych funduszy.

§ 25. 1. Wypłata, o której mowa w § 23 pkt 2, następuje na podstawie prawomocnego orzeczenia sądu ustalającego istnienie i wysokość odszkodowania należnego członkowi otwartego funduszu ze środków Funduszu Gwarancyjnego albo nakazującego Krajowemu Depozytowi wypłatę odszkodowania na rzecz członka otwartego funduszu ze środków Funduszu Gwarancyjnego.

2. Wypłata następuje w terminie 14 dni od dnia złożenia w Krajowym Depozycie odpisu orzeczenia, o którym mowa w ust. 1, w sposób uzgodniony przez Krajowy Depozyt z członkiem otwartego funduszu uprawnionym do odszkodowania.

§ 26. Wypłata, o której mowa w § 23 pkt 3, następuje na podstawie dokumentów złożonych przez członka otwartego funduszu w Krajowym Depozycie, to jest:

- 1) w przypadku gdy w postępowaniu upadłościowym prowadzonym w stosunku do powszechnego towarzystwa, które ponosi odpowiedzialność za szkodę, zawarty został układ likwidacyjny:
  - a) odpisu prawomocnego postanowienia sądu o zatwierdzeniu układu,
  - b) odpisu prawomocnego postanowienia sądu o wykonaniu układu,
  - c) układu oraz
  - d) wyciągu z zatwierdzonej przez sędziego-komisarza listy wierzytelności, zawierającego oznaczenie wierzytelności członka otwartego funduszu;
- 2) w przypadku gdy w postępowaniu upadłościowym prowadzonym w stosunku do powszechnego towarzystwa, które ponosi odpowiedzialność za szkodę, nie został zawarty układ:
  - a) odpisu prawomocnego postanowienia sądu o zakończeniu postępowania upadłościowego oraz
  - b) wyciągu z zatwierdzonej przez sędziego-komisarza listy wierzytelności, zawierającego oznaczenie wierzytelności członka otwartego funduszu oraz otrzymanej przez niego na jej poczet sumy;
- 3) w przypadku gdy postępowanie upadłościowe prowadzone w stosunku do powszechnego towarzystwa, które ponosi odpowiedzialność za szkodę, zostało umorzone z przyczyn określonych w art. 361 pkt 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. — Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. Nr 60, poz. 535 i Nr 217, poz. 2125):
  - a) odpisu prawomocnego postanowienia sądu o umorzeniu postępowania upadłościowego oraz
  - b) wyciągu z zatwierdzonej przez sędziego-komisarza listy wierzytelności, zawierającego oznaczenie wierzytelności członka otwartego funduszu oraz otrzymanej przez niego na jej poczet sumy, a jeżeli przed umorzeniem postępowania lista wierzytelności nie została zatwierdzona — prawomocnego orzeczenia sądu stwierdzające-

go obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej członkowi otwartego funduszu przez powszechne towarzystwo albo pisemnego oświadczenia tego towarzystwa o uznaniu wierzytelności członka funduszu;

- 4) w przypadku gdy wniosek o ogłoszenie upadłości powszechnego towarzystwa, które ponosi odpowiedzialność za szkodę, został oddalony z przyczyn określonych w art. 13 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. — Prawo upadłościowe i naprawcze:
  - a) odpisu prawomocnego postanowienia sądu w sprawie oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz
  - b) odpisu prawomocnego orzeczenia sądu stwierdzającego obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej członkowi otwartego funduszu przez powszechne towarzystwo albo pisemnego oświadczenia tego towarzystwa o uznaniu wierzytelności członka funduszu.

§ 27. 1. Wypłata, o której mowa w § 23 pkt 3, następuje:

- 1) w przypadku określonym w § 26 pkt 1 — w wysokości różnicy pomiędzy wartością wierzytelności członka otwartego funduszu, wynikającą z wyciągu z zatwierdzonej listy wierzytelności, a wartością środków, które zgodnie z wykonanym układem otrzymał albo powinien otrzymać, jeżeli różnica ta będzie liczbą dodatnią;
- 2) w przypadku określonym w § 26 pkt 2 — w wysokości różnicy pomiędzy wartością wierzytelności członka otwartego funduszu a otrzymaną przez niego na jej poczet sumą, wynikającą z przedstawionego przez niego wyciągu z zatwierdzonej listy wierzytelności;
- 3) w przypadku określonym w § 26 pkt 3 — w wysokości różnicy pomiędzy wartością wierzytelności członka otwartego funduszu a otrzymaną przez niego na jej poczet sumą, wynikającą z przedstawionego przez niego wyciągu z zatwierdzonej listy wierzytelności, a jeżeli lista wierzytelności nie została zatwierdzona — w wysokości wartości wierzytelności członka otwartego funduszu, wynikającej z prawomocnego orzeczenia sądu lub oświadczenia towarzystwa o uznaniu tej wierzytelności;
- 4) w przypadku określonym w § 26 pkt 4 — w wysokości wartości wierzytelności członka otwartego funduszu, wynikającej z prawomocnego orzeczenia sądu lub oświadczenia towarzystwa o uznaniu tej wierzytelności.

2. Wypłata następuje w terminie 14 dni od dnia złożenia w Krajowym Depozycie odpowiednich dokumentów zgodnie z § 26, w sposób uzgodniony przez Krajowy Depozyt z uprawnionym do odszkodowania członkiem otwartego funduszu. Dokumenty składa się w oryginale albo urzędowo lub notarialnie poświadczonym odpisie.

3. W przypadku odrzucenia wniosku o ogłoszenie upadłości powszechnego towarzystwa, jak również

w przypadku umorzenia postępowania upadłościowego albo oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości powszechnego towarzystwa z przyczyn innych aniżeli przyczyny, o których mowa odpowiednio w § 26 pkt 3 albo 4, a także w przypadku zawarcia układu nieprzewidującego likwidacji majątku powszechnego towarzystwa, wypłaty, o których mowa w § 23 pkt 3, nie są dokonywane.

§ 28. 1. Na wypłaty w pierwszej kolejności przeznaczone są środki tworzące zasób podstawowy części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego. Wypłaty są dokonywane z wpłat wszystkich powszechnych towarzystw, proporcjonalnie do wartości środków utrzymywanych przez każde z nich w zasobie podstawowym tej części, według stanu z dnia stwierdzenia obowiązku dokonania wypłaty.

2. Jeżeli środki określone w ust. 1 okażą się niewystarczające do pełnego pokrycia wypłat, wówczas wypłaty te, w zakresie przekraczającym wartość zasobu podstawowego, dokonywane są ze środków tworzących zasób rezerwowy. Udziały poszczególnych towarzystw w zasobie rezerwowym są w takim przypadku pomniejszane proporcjonalnie do wartości środków utrzymywanych przez nie w zasobie podstawowym, według stanu z dnia dokonania wypłaty.

§ 29. 1. Jeżeli wysokość wypłat, które powinny zostać dokonane, przekracza łączną wartość środków części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego, wypłaty, w części przekraczającej wartość tych środków, są dokonywane ze środków części dodatkowej Funduszu Gwarancyjnego.

2. Krajowy Depozyt zawiadamia niezwłocznie organ nadzoru oraz powszechne towarzystwa o konieczności uruchomienia środków części dodatkowej Funduszu Gwarancyjnego.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, do godziny 11⁰⁰ w następnym dniu roboczym po dniu przekazania zawiadomienia powszechne towarzystwa składają w Krajowym Depozycie informację wskazującą wysokość środków zgromadzonych na rachunkach części dodatkowej Funduszu Gwarancyjnego w zarządzanych przez nie otwartych funduszach.

4. W następnym dniu roboczym po dniu otrzymania informacji, o których mowa w ust. 3, Krajowy Depozyt określa, zgodnie z art. 187 ust. 2 ustawy, wysokość wpłat, które powinny zostać wniesione ze środków części dodatkowej Funduszu Gwarancyjnego, oraz informację tę przekazuje organowi nadzoru oraz powszechnym towarzystwom.

5. Wpłaty, o których mowa w ust. 4, wnoszone są w następnym dniu roboczym po dniu przekazania przez Krajowy Depozyt informacji o ich wysokości. Przepisy § 9 oraz § 15 stosuje się odpowiednio.

6. Do zawiadomienia oraz informacji, o których mowa w ust. 2—4, przepis § 10 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

§ 30. 1. Jeżeli środki części podstawowej oraz części dodatkowej Funduszu Gwarancyjnego w dniu dokonywania z nich wypłaty nie pokrywają w całości istniejących zobowiązań Funduszu Gwarancyjnego, wówczas zobowiązania te są zaspokajane w kolejności, według terminów ich wymagalności, począwszy od zobowiązania najwcześniej wymagalnego.

2. Zobowiązanie, które może być pokryte jedynie w części ze środków Funduszu Gwarancyjnego, jest w tej części pokrywane w terminie wymagalności, zaś w pozostałej części po dokonaniu przez powszechne towarzystwa wpłat uzupełniających do części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego, jeżeli zachodzą przesłanki uzasadniające ich wniesienie, albo kolejnych wpłat kwartalnych. W tym ostatnim przypadku przepis § 29 stosuje się odpowiednio.

3. Jeżeli w przypadku określonym w ust. 1 terminy wymagalności zobowiązań Funduszu Gwarancyjnego przypadają na ten sam dzień, wówczas dokonywana jest wypłata na zaspokojenie wszystkich zobowiązań wymagalnych w tym dniu, przy czym zobowiązania te są zaspokajane częściowo, proporcjonalnie do ich wartości. Zobowiązania te, w części dalej istniejącej, będą pokrywane według tych samych zasad.

§ 31. 1. O każdej wypłacie ze środków Funduszu Gwarancyjnego Krajowy Depozyt zawiadamia niezwłocznie organ nadzoru oraz wszystkie powszechne towarzystwa.

2. Jeżeli środki obu części Funduszu Gwarancyjnego nie wystarczają na pokrycie w pełnej wysokości istniejącego zobowiązania Funduszu Gwarancyjnego, Krajowy Depozyt informuje o tym organ nadzoru.

§ 32. 1. W przypadku dokonania wypłaty, o której mowa § 23 pkt 1, Krajowy Depozyt podejmuje niezbędne czynności zmierzające do odzyskania wypłaconych środków, do wysokości ustalonej zgodnie z ust. 2, od powszechnego towarzystwa zarządzającego otwartym funduszem, w którym wystąpił niedobór, lub z jego masy upadłości, a jeżeli niedobór powstał w następstwie utraty przez depozytariusza aktywów funduszu emerytalnego mających postać materialną, wówczas czynności te podejmowane są względem depozytariusza lub jego masy upadłości.

2. Czynności, o których mowa w ust. 1, podejmowane są względem kwoty równej różnicy pomiędzy sumą wpłat, o których mowa w § 29 ust. 4, oraz wpłat uzupełniających, wniesionych przez powszechne towarzystwa w związku z pokryciem niedoboru ze środków Funduszu Gwarancyjnego, z wyłączeniem jednak wpłat wniesionych przez powszechne towarzystwo zarządzające otwartym funduszem, w którym niedobór wystąpił, a wartością środków utrzymywanych przez to powszechne towarzystwo w części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego, według stanu z dnia podjęcia tych czynności.

3. Środki odzyskane zasilają zasób rezerwowy części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego do czasu wniesienia wpłaty kwartalnej przez powszechne towarzystwo, które przejęło zarządzanie otwartym fundu-

szem, w którym wystąpił niedobór. Po wniesieniu tej wpłaty środki odzyskane zalicza się na poczet wpłat do części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego powszechnych towarzystw, które wniosły wpłaty, o których mowa w § 29 ust. 4, lub wpłaty uzupełniające w związku z pokryciem niedoboru, proporcjonalnie do łącznej wysokości tych środków wniesionych przez każde z nich. Zasilenie to nie dotyczy towarzystwa, które zarządzało otwartym funduszem w momencie powstania w nim niedoboru.

4. W przypadku gdy działania, o których mowa w ust. 1, zostały podjęte względem powszechnego towarzystwa lub jego masy upadłości, przepis ust. 3 stosuje się do tej części środków odzyskanych, która zgodnie z odrębnymi przepisami podlega zwrotowi do części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego. Środki podlegające zwrotowi do części dodatkowej Funduszu Gwarancyjnego Krajowy Depozyt przekazuje zgodnie z § 11.

§ 33. 1. W przypadku przejęcia zarządzania otwartym funduszem na skutek cofnięcia przez organ nadzoru zezwolenia na utworzenie powszechnego towarzystwa zarządzającego tym funduszem, na podstawie umowy zawartej pomiędzy powszechnymi towarzystwami albo w związku z łączeniem się powszechnych towarzystw w trybie określonym w art. 492 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. — Kodeks spółek handlowych (Dz. U. Nr 94, poz. 1037, z 2001 r. Nr 102, poz. 1117 oraz z 2003 r. Nr 49, poz. 408 i Nr 229, poz. 2276), wpłata do części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego dokonana przez powszechne towarzystwo jest zaliczana na poczet wpłaty do części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego należnej od powszechnego towarzystwa przejmującego zarządzanie tym funduszem.

2. Zaliczenie, o którym mowa w ust. 1, następuje na podstawie przedłożonego Krajowemu Depozytowi, odpowiednio, odpisu decyzji organu nadzoru, o której mowa w art. 64 ust. 10 ustawy, albo odpisu zezwolenia organu nadzoru na przejęcie zarządzania otwartym funduszem lub na połączenie się towarzystw, we wskazanej dacie zakończenia likwidacji otwartego funduszu, którym zarządzanie zostało przejęte. Dokumenty te składa się niezwłocznie Krajowemu Depozytowi w odpisie urzędowo albo notarialnie poświadczonym.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w przypadku łączenia się powszechnych towarzystw w trybie określonym w art. 492 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 września 2000 r. — Kodeks spółek handlowych, przy czym wpłaty łączących się powszechnych towarzystw są zaliczane na poczet wpłaty należnej od towarzystwa związanego w wyniku tego połączenia. Przepis § 3 stosuje się odpowiednio, przy czym dla powszechnego towarzystwa związanego w wyniku połączenia termin, o którym mowa w § 3, biegnie od dnia połączenia lub dnia rozpoczęcia likwidacji otwartego funduszu, dokonywanej w związku z połączeniem, w zależności od tego, który z tych dni nastąpi wcześniej.

§ 34. W przypadkach, o których mowa w § 33 ust. 1 i 3, wszelkich czynności związanych z:

- 1) rozliczeniem nadpłat powstałych w związku z lokowaniem środków wniesionych do części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego przez powszechne towarzystwo, które zaprzestało zarządzania otwartym funduszem,
- 2) rozliczeniem zwrotów wpłat uzupełniających wniesionych przez to towarzystwo,
- 3) rozliczeniem środków odzyskanych, a także
- 4) rozliczeniem i poborem opłat należnych Krajowemu Depozytowi

— dokonuje się, począwszy od daty zakończenia likwidacji otwartego funduszu, względem powszechnego towarzystwa, które, odpowiednio, przejęło zarządzanie tym funduszem albo zostało związane w związku z łączeniem się towarzystw w trybie określonym w art. 492 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 września 2000 r. — Kodeks spółek handlowych.

§ 35. 1. Za administrowanie częścią podstawową Funduszu Gwarancyjnego Krajowy Depozyt pobiera od powszechnych towarzystw opłaty kwartalne w wysokości równej sumie:

- 1) kwoty naliczonej od wartości zasobu rezerwowego części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego, według stanu na ostatni dzień każdego kwartału kalendarzowego, zgodnie z następującą skalą:

Wartość zasobu rezerwowego części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego, według stanu na ostatni dzień kwartału kalendarzowego (w zł)		Wysokość naliczonej kwoty (w zł)
ponad	do	
	1 000 000	10 % wartości zasobu rezerwowego części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego
1 000 000	2 000 000	100 000 zł + 8 % nadwyżki ponad 1 000 000 zł wartości zasobu rezerwowego części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego, według stanu na ostatni dzień kwartału kalendarzowego
2 000 000		180 000 zł + 6 % nadwyżki ponad 2 000 000 zł wartości zasobu rezerwowego części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego, według stanu na ostatni dzień kwartału kalendarzowego

oraz

- 2) równowartości kosztów i wydatków, o których mowa w ust. 4.

2. Kwota, o której mowa w ust. 1 pkt 1, obciąża wpłaty poszczególnych powszechnych towarzystw proporcjonalnie do wartości ich udziału w zasobie rezerwowym części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego.

3. Dla celów ustalenia podstawy naliczania opłat przyjmuje się, że wartości zasobu rezerwowego nie pomniejszają wypłaty dokonane ze środków części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego, a środki odzyskane wchodzi w skład zasobu rezerwowego jedynie przez okres jednego kwartału kalendarzowego.

4. Wydatki dokonane przez Krajowy Depozyt w związku z czynnościami, o których mowa w § 32 ust. 1, a także koszty procesu zasądzone od Krajowego Depozytu w orzeczeniu sądowym, o którym mowa w § 25 ust. 1, obciążają wpłaty poszczególnych powszechnych towarzystw w częściach równych.

§ 36. 1. Opłaty, o których mowa w § 35 ust. 1, są pobierane z dołu, w ostatnim dniu roboczym każdego kwartału kalendarzowego.

2. Opłata należna Krajowemu Depozytowi jest pobierana z udziału w zasobie rezerwowym części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego przypadającego poszczególnym powszechnym towarzystwom.

3. Jeżeli wysokość opłaty przewyższa wartość udziału powszechnego towarzystwa w zasobie rezer-

wowym części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego, wówczas jest ona pobierana z udziału tego powszechnego towarzystwa w zasobie podstawowym części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego.

4. Jeżeli łączna wartość środków utrzymywanych przez powszechne towarzystwo w części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego jest niższa od wysokości opłat należnych Krajowemu Depozytowi od tego towarzystwa, wówczas wszelkie wpłaty tego towarzystwa do części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego są zaliczane w pierwszej kolejności na poczet opłat należnych Krajowemu Depozytowi, przed zaliczeniem ich na poczet wpłat do części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego.

§ 37. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 7 kwietnia 2004 r.³⁾

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 września 1999 r. w sprawie wysokości i zasad dokonywania wpłat przez powszechne towarzystwa emerytalne do Funduszu Gwarancyjnego (Dz. U. Nr 75, poz. 838), które zgodnie z art. 14 ustawy z dnia 27 sierpnia 2003 r. o zmianie ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 170, poz. 1651) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.